ELECCIONS'88

AVUI POT SER UN GRAN DIA

Joan Manuel Serrat i el Gato Pérez participen avui en el míting central dels socialistes a Barcelona, al Parc de la Ciutadella. Després dels parlaments dels candidats, la música posarà punt final a la campanya i servirà d'introducció a la jornada de reflexió de demà. Potser Serrat cantarà allò de "avui pot ser un gran dia"

TRIBUNA ELECTORAL

Jordi Solé Tura*

El principal enemic és l'abstenció

El mapa electoral de Catalunya no es presta, certament, a les simplificacions. Per exemple, Convergència i Unió ha guanyat les dues eleccions al Parlament de Catalunya celebrades fins ara, però seria una simplificació parlar d'hegemonia de CiU a Catalunya.

A les eleccions municipals sempre hi ha hagut majoria de les esquerres i els principals ajuntaments de Catalunya han estat governats des del primer dia per socialistes i comunistes. I a les eleccions generals sempre han guanyat a Catalunya els socialistes. Per tant hi ha comportaments i participacions diferents segons les eleccions i, per tant, hegemonies polítiques diferents.

Sé perfectament que aquesta situació s'explica per moltes raons, però jo m'aturaré només en una d'elles: l'abstenció. Les victòries de CiU a les eleccions autonòmiques de 1980 i, sobretot, de 1984 s'expliquen en bona part perquè més de 250.000 ciutadans de Catalunya que a les eleccions municipals o les generals van a votar i voten socialista, a les eleccions autonòmiques es queden a casa i no voten.

Com es pot explicar aquesta abstenció tan important? En el curs de l'actual campanya electoral i parlant precisament d'aquest tema, un dia a Sant Joan Despí un treballador d'origen andalús em va dir: "El que passa és que quan hi ha eleccions municipals ja sabem el que ens hi juguem perquè no és el mateix que hi hagi un alcalde o un altre. Quan hi ha eleccions generals, ja sabem també que no és el mateix que governi Felipe González o Fraga. Però quan vénen les autonòmiques molts ens diem que això és cosa dels catalans".

Crec que aquesta és una de les claus de la qüestió. Hi ha un electors, els de CiU, que consideren aquestes eleccions com "les seves eleccions" i uns altres que consideren que aquestes eleccions no els concerneixen, no tenen res a veure amb els seus problemes i les seves expectatives de cada dia i, per tant, que "no són les seves".

Una tàctica senzilla

Per a mi, aquest és el principal problema de l'actual campanya electoral. El govern de CiU i, molt especialment, el senyor Jordi Pujol han aconseguit dues coses molt importants per a ells. Primera, treure's del damunt totes les responsabilitats de govern, mitjançant la tàctica senzilla, elemental, però eficaç, d'atribuir totes les coses que van malament a l'enemic de fora, a Madrid, en general. Segona, impedir de fet tota crítica a la seva acció de govern, perquè si Catalunya és, com ells diuen, un país constantment amenaçat per un enemic de fora tota crítica als qui governen, o sigui, als defensors de la fortalesa assetjada, és fer el joc a l'enemic i, per tant, un acte de traïció o una ofensa nacional.

En el curs de la campanya electoral, per exemple, hem tingut molts conflictes socials, entre ells algun –com el de l'ensenyament– que afectava de ple les competències de la Generalitat. Però el govern de CiU s'ha desentès de tot i ha aconseguit no ficar-se ni mullar-se en res, és a dir, no assumir cap responsabilitat en res.

Fa uns dies, a Sabadell, un periodista preguntava a Jordi Pujol què en pensava de la vaga de l'ensenyament i la resposta va ser: "És un conflicte difícil, però jo no puc dir-hi res perquè no tinc competències". I ningú no es va escandalitzar.

El govern de CiU ha aconseguit, doncs, una situació que molts governants del món somniarien: no cobra impostos directament, però disposa d'un important pressupost públic –gairebé 700.000 milions de pessetes– i sempre pot treure's les responsabilitats de govern del damunt atribuint-les a un adversari exterior.

Un govern que no es veu

Crec que aquesta és una de les causes fonamentals de l'actitud d'abstenció de tants ciutadans: és un govern que no es veu, que no se sap el que fa, que no té cap responsabilitat en res i que, per tant, no sembla que pugui influir de cap manera en la vida quotidiana de la gent.

El president de la Generalitat apareix com una mena de monarca exempt de responsabilitat, que s'atribueix la defensa de Catalunya contra els enemics de fora, però que no fa ni decideix res en els problemes que de veritat preocupen milers i milers de ciutadans i, per tant, aquests mateixos milers de ciutadans no se senten motivats per anar a elegir un Parlament que no veuen, un govern que no governa i un president que no pot ser ni criticat.

Aquesta és, per a mi, la principal experiència d'aquesta campanya. Quan moltes persones es queixen del tracte que reben a la sanitat pública i a la Seguretat Social, o dels problemes que tenen amb l'escola pública, o del funcionament deficient dels transports i les comunicacions, o de les dificultats per a practicar l'esport, o de la manca d'equipaments culturals, o de les terribles deficiències dels serveis socials o dels perjudicis causats per determinades accions urbanístiques, és a dir, de les dificultat, les insuficiències o de les ineptituds que troben en coses que depenen del govern o del desgovern de CiU a la Generalitat, gairebé ningú no sap que la responsabilitat és precisament d'aquest govern.

Responsabilitat de govern

I quan protesten perquè aquestes coses no van bé es dirigeixen a l'Ajuntament o es queixen del govern central, però a molt pocs se'ls acut anar a protestar a la Generalitat. I no hi van perquè o bé no saben que és una responsabilitat del govern de CiU o bé perquè si ho saben no s'atreveixen a protestar, per por que no els acusin de fer el joc als enemics de Catalunya i de no ser catalans autèntics.

En aquesta campanya electoral hem hagut d'explicar gairebé cas per cas aquestes coses, demostrar cas per cas les responsabilitats del govern de CiU, desfer cas per cas la cortina de fum creada per aquest mateix govern.

Les eleccions de tots

I hem hagut de demostrar una i altra vegada que no és cert que aquestes només siguin les eleccions dels uns i no dels altres, que allò que fa o deixa de fer el govern de la Generalitat és decisiu per la vida quotidiana de cada persona i de cada família i que, per tant, no és el mateix que governin els uns o que governin els altres, que governi CiU o que governi una majoria encapçalada pels socialistes.

Demostrar això és vèncer la causa principal de l'abstenció. I vèncer l'abstenció és canviar la situació política de Catalunya, perquè si aquests milers de votants dels partits d'esquerra que voten a les municipals o a les generals i s'abstenen de votar a les autonòmiques anessin a votar en aquestes eleccions d'ara al Parlament de Catalunya podria sortir una majoria distinta, la mateixa que surt a les eleccions municipals i generals.

* **Jordi Solé Tura** és el candidat número quatre del PSC per Barcelona.

Fes el salt.

Tu pots fer que Catalunya diversa es faci comptant amb tothom.
Tu pots fer que la Catalunya plural no s'empobreixi a través d'una visió única.
Tu pots fer que es torni al diàleg i el consens.
Tu pots fer que Catalunya retrobi el seu Centre.
VOTA CENTRE.

Antoni Fernández Teixidó

CDS
CENTRE DEMOCRÀTIC I SOCIAL

L'OTAN pressionarà perquè Espanya es comprometi més

L'Institut d'Estudis Estratègics de Londres (IISS) fa públic el seu informe de 1987-1988

Diari de Barcelona

◆ LONDRES. – Els països membres de l'OTAN exerciran probablement una pressió més gran sobre Espanya perquè s'ajusti més al consens estratègic i a l'assignació de tasques dins de l'Aliança Atlàntica, segons publica l'informe per 19887-88 publicat ahir per l'Institut Internacional d'Estudis Estratègics (IISS).

L'IISS és una organització independent amb seu a Londres que investiga sobre els problemes de desarmament, equilibri de forces i conflictes internacionals.

A l'informe de l'IISS, es subratlla que el conflicte entre els Estats Units i Espanya sobre les bases nord-americanes en territori espanyol no ha deixat satisfets els membres de l'OTAN amb Espanya i els ha deixat incòmodes i dubitatitus sobre el seu paper a l'Aliança.

Insistència espanyola

El document posa en relleu l'actitud perseverant del govern espanyol perquè exigeix la retirada del 72 caça-bombarders F-16A estacionats a la base d'utilització conjunta de Torrejón de Ardoz. I destaca també l'acord aconseguit el gener passat amb els EUA perquè els avions esmentats abandonin el territori espanyol en un termini de tres anys a partir de la data de la signatura del nou acord bilateral de Defensa.

Segons l'informe, les dificultats dels EUA amb Espanya i Grècia s'han incrementat conjunturalment per l'antipatia ideològica entre les administracions conservadores de Washington i els governs socialistes de Madrid i Atenes. En particular, afirma que el conflicte amb Espanya té les arrels en el procés que va seguir al franquisme.

A Espanya, el socialisme s'ha vist esmorteït per una política econòmica conservadora, que ha restat al govern un suport substancial a les municipals i autonòmiques de l'any passat i ha deixat el president González sense molts dels seus anteriors simpatitzants de la intel·lectualitat i de la classe obrera sindicalitzada.

L'informe subratlla, no obstant, la capacitat de González per superar les pèrdues electorals, un any de vagues i violència industrial, que responen a dues causes.

En primer lloc, l'entrada d'Espanya a la CEE ha millorat la posició econòmica del país i s'ha guanyat el suport dels industrials i dels bancs.

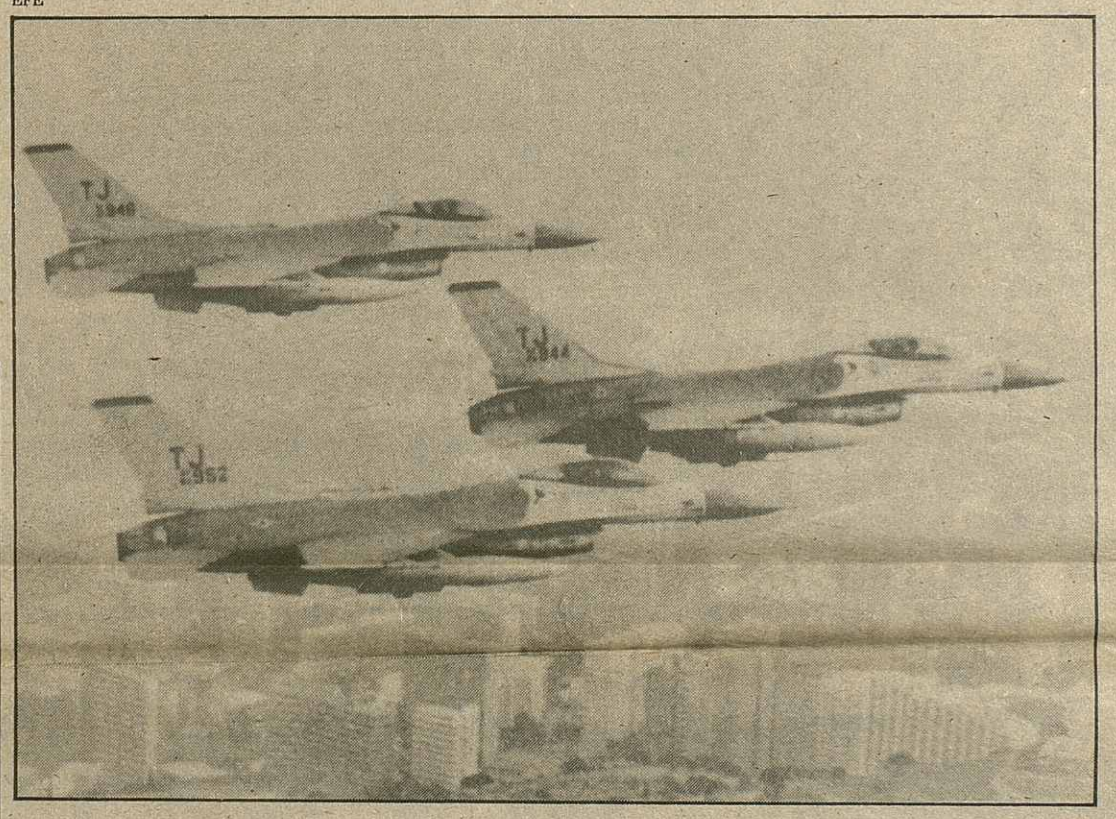
En segon lloc, l'oposició política espanyola no ha aconseguit presentar una alternativa al seu liderat amb possibilitats d'obtenir el suport de l'electorat.

Nova reunió amb la UEO

D'altra banda, la Unió Europea Occidental (UEO) celebrarà, a mitjan juny, la segona ronda de negociacions bilaterals amb Espanya i Portugal per una adhesió eventual dels dos països ibèrics a aquesta organització, segons van informar ahir fonts del ministeri d'Afers Estrangers holandès després de les primeres entrevistes mantingudes ahir a l'Haia.

Les entrevistes es van fer per separat i van tractar del procediment, del calendari i del nivell de les negociacions a seguir. La reunió pròxima se celebrarà a l'Haia sota la presidència holandesa, i després a Londres, ja que Londres tindrà la presidència durant el segon semestre de l'any.

EFE

Els avions F-16A de la base de Torrejón de Ardoz van ser el principal escull amb els EUA

CONTRAPUNT

Federico Abascal

Arrels en el franquisme

Les anàlisis polítiques de l'Institut Internacional d'Estudis Estratègics solen exhibir un cert pessimisme. Seria estrany que aquest recull sobre dades bèl·liques convidés a l'alegria, però seria òbviament desitjable que aquest Institut, en lloc de posar les seves anàlisis al servei de les dades, es limités a exposar el seu joc aritmètic d'equilibris militars. En el cas d'Espanya, l'Institut s'equivoca a l'informe, ja que al lamentar intensament la retirada dels caça-bombarders F-16 de Torrejón, assegura que aquest assumpte té les seves arrels en el procés polític que va seguir al franquisme. I això no és cert. La reducció de la presència militar d'EUA és una contrapartida a la permanència, aprovada en referèndum, d'Espanya a l'OTAN, fins al punt que pot fer-se la següent formulació: Espanya manté 72 F-16 a l'OTAN és millor que Espanya més 72 F-16 fora de l'OTAN, des del punt de vista Atlàntic. Per altra banda aquest assumpte té les seves arrels en el mateix franquisme i no en les seves darreries, ja que el franquisme va posar als peus de Washington un acord mig militar i mig benèfic que fa vergonya. Corregir-lo era un imperatiu categòric.

Canvis en la relació estratègica Est-Oest

◆ L'any 1987 s'ha caracteritzat pels canvis significatius en les relacions Est-Oest, a causa principalment de l'evolució de la política soviètica sota l'impuls de Mikhaïl Gorbatxov, segons es desprèn de l'últim balanç presentat ahir a Londres per l'Institut Internacional d'Estudis Estratègics (IISS).

"El convenciment de les dues superpotències sobre els beneficis que cadascuna trauria d'una modificació de les seves relacions en matèria de seguretat i els seus ajustaments respectius a les dificultats econòmiques han produït el sentiment que 1987 podria marcar un gir", subratlla l'estudi. I afegeix que la "nova reflexió" de Gorbatxov en el camp dels afers internacionals "demana una avaluació i una resposta prudents" per part dels occidentals.

L'IISS també posa èmfasi en la signatura de l'acord de desmantellament de míssils d'abast mitjà (INF) i en l'esbós del tractat sobre la reducció dels armaments estratègics (START), que demostren que l'URSS està disposada a reflecir sobre el paper les seves propostes. L'Institut també adverteix de la possibilitat que algunes iniciatives soviètiques puguin ocasionar divisions entre els membres de l'Alinaça Atlàntica.

Els experts de l'IISS també es mostren inquiets per la proliferació de les armes químiques i per la persistència de la violència als països d'Amèrica central. Tot i que consideren positiu que per primera vegada en deu anys s'hagi arribat a unes negociacions entre el govern de Managua i la contra. L'informe destaca que després de la retirada de les tropes soviètiques es probable una "libanització" de l'Afganistan.

Tots paguen el trasllat dels F-16

La contribució espanyola està pendent dels costos del manteniment de la base de Torrejón

Jaume Rius / *Corresponsal*

◆ BRUSSEL·LES. – El ministre de Defensa Narcís Serra va afirmar ahir a Brussel·les que la contribució espanyola al finançament del trasllat dels 72 caça-bombarders F-16A nord-americans assignats a la base de Torrejón de Ardoz es farà a través del "comitè d'infrastrucutres de l'OTAN amb el manteniment de Torrejón com a base operativa". Serra en cap cas va voler avançar el cost econòmic real d'aquest trasllat per Espanya.

Sobre la contribució que es farà a través del comitè d'infrastructura, el minsitre va dir que dependrà de les negociacions que es mantiguin, ja que actualment Espanya no forma part d'aquest comitè.

Els costos de Torrejón

Sobre Torrejón, va dir que hi hauria un augment de costos, que en l'actualitat s'estaven avaluant. Es tracta d'un increment que, d'una banda, dependrà de les condicions en què siguin retirats els avions nord-americans i de l'altra banda, de l'ús a què es destini la base,.

Segons Serra en comptes dels 72 F-16 hi haurà 38 Phantoms espanyols i. altres unitats com la dedicada a la guerra electrònica que en l'actualitat es troba en unes dependències que no reuneixen condicions adequades.

Els F-16A, a Itàlia

A la reunió del comitè de plans de Defensa, els ministres de l'OTAN van invitar Itàlia perquè aculli l'Ala Tàctica 401 dels Estats Units installada ara a la base de Torrejón.

En el comunicat fet públic ahir, el comitè diu "que es tracta d'una important mesura de cara a preservar la defensa comuna de l'OTAN, i que les càrregues es repartiran entre l'Aliança de forma equitativa i prioritàriament a través dels fons d'infrastructura".

Per la seva part, en una nota oficial del ministre italià de Defensa, Valerio Zanone, es recull textualment la proposta que han fet la resta de socis del comitè de plans de Defensa. Ara, el primer pas serà comunicar-ho als seus col·legues de govern, i hauran de ser aquests, juntament amb el vist-i-plau del Parlament Italià, els que acceptin el trasllat. En conseqüència no hi ha encara cap precisió sobre a quin indret del terriotiri italià poden anar a parar els F-16 de Torrejón.

El ministre Serra va dir que estava agraït per la postura adoptada pels italians i va voler recordar que tant els documents utilitzats pel comitè de plans de Defensa com els del comitè militar de l'Aliança "avalaven la postura espanyola" i que en els objectius de la defensa comuna "el resultat, fins i tot, es podia millorar".

Segons va dir Serra, Itàlia havia imposat dues condicions per fer-se càrrec dels F-16. D'una banda, que l'hi demanessin tots el membres de l'OTAN i de l'altra, que els costos del trasllat fossin assumits en conjunt.

El ministre va dir que tant la reunió d'ahir com la de dimecres, dedicada a l'Eurogrup, "havien servit per discutir en profunditat sobre el sistema de repartiment de les càrregues globals de l'OTAN", que és un dels temes que preocupen intensament els nord-americans, ja que consideren que el seu esforç en la defensa comuna és major que el de la resta de països.

AP

Narcís Serra va ser ahir a la seu de l'OTAN a Brussel·les

L'Assemblea de l'Atlàntic Nord discuteix sobre diners

Agències

◆ BRUSSEL·LES. – L'Assemblea de l'Atlàntic Nord, que reuneix parlamentaris dels 16 països de l'OTAN, debatrà a partir d'avui a l'illa portuguesa de Madeira, durant la sessió anual de primavera, una proposta de catorze dels seus membres, on s'advoca per una major participació europea en les despeses de Defensa.

L'informe que presenten assenyala que el pes que ara assumeix Washington ha de ser alleugerit mitjançant la creació d'un autèntic suport europeu per la defensa d'Europa. El document és el resultat d'estudis fets durant un any pels esmentats parlamentaris, entre els quals figura el socialista espanyol Javier Barrero López, que presideix la delegació espanyola de nou parlamentaris amb Miguel Herrero, d'Aliança Popular.

A l'informe es demana un nou mandat polític per l'Aliança, que estaria basat en els principis del manteniment de la presència nord-americana a Europa i un creixent alleugeriment de les càrregues nord-americanes gràcies als seus aliats europeus. El document afegeix que els aliats europeus haurien de compartir, en el futur, les responsabilitats polítiques, econòmiques i militars de la defensa d'occident amb més eficàcia.